

De økonomiske tab svarer da til størrelsen af forskellen mellem de omkostninger, som skal påbyrdes den af forpligtelsen til offentlig tjeneste berørte del af virksomhedens virke, og de tilsvarende indtægter.

De økonomiske tab opgøres under hensyntagen til forpligtelsens virkninger på virksomhedens samlede drift.

(2) Af en tarifpligt opstår økonomiske tab, hvis forskellen mellem indtægterne og byrderne i den forpligtelsen underkastede trafik er ringere end forskellen mellem de indtægter og byrder fra trafikken, der under hensyntagen til omkostningerne ved de forpligtelsen underkastede ydelser samt til markedssituationen ville fremkomme ved forretningsmæssig drift.

Artikel 6

(1) Transportvirksomhederne fremsætter andragender i henhold til artikel 4 over for medlemsstaternes kompetente myndigheder inden et år efter nærværende forordnings ikrafttræden.

Transportvirksomhederne kan også indgive andragender efter udløbet af den i 1. punktum fastsatte frist, hvis de konstaterer, at forudsætningen i artikel 4, stk. (1), er opfyldt.

(2) Beslutningerne om en tidsbegrænset fuldstændig eller delvis bibeholdelse eller ophævelse af en forpligtelse til offentlig tjeneste forudsætter ydelse af en kompensation for de derved opståede byrder, hvilken kompensation udregnes efter de fælles metoder i artiklerne 10-13.

(3) Medlemsstaternes kompetente myndigheder træffer afgørelse om drifts- eller befordringspligter inden et år og om tarifpligter inden seks måneder efter indgivelse af andragendet.

Kravet om kompensation opstår med dagen for de kompetente myndigheders beslutning, dog tidligst fra 1. januar 1971.

(4) Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan imidlertid forlænge fristen i stk. (3), 1. punktum, dog højst indtil 1. januar 1972, såfremt de anser dette for nødvendigt på grund af antallet og betydningen af de af de enkelte virksomheder fremsatte andragender. Kravet om kompensation opstår i dette tilfælde på dette tidspunkt.

Vil medlemsstaternes kompetente myndigheder gøre brug af denne mulighed, underretter de de pågældende virksomheder herom inden seks måneder efter andragendernes indgivelse.

Befinder en medlemsstat sig i særlige vanskeligheder, kan Rådet på dennes anmodning og på forslag af Kommissionen bemyndige den til at forlænge fristen i 1. punktum indtil 1. januar 1973.

(5) Har de kompetente myndigheder ikke truffet nogen beslutning inden for de fastsatte frister, er den forpligtelse, om hvis ophævelse der er blevet anmodet i henhold til artikel 4, stk. (1), ophævet.

(6) Rådet efterprøver ved hjælp af en beretning, som Kommissionen skal forelægge inden den 31. december 1972, stillingen i de enkelte medlemsstater med hensyn til gennemførelsen af nærværende forordning.

Artikel 7

(1) Beslutningen om opretholdelse kan forbindes med pålæg, der er bestemt til at forbedre udbyttet af de forpligtelsen underkastede ydelser.

(2) Beslutningen om ophævelse kan bestemme, at der skal etableres en erstatningstrafik. I dette tilfælde får ophævelsen tidligst virkning på det tidspunkt, på hvilket erstatningstrafikken er etableret.

Artikel 8

(1) Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, inden de kommer til udførelse, de foranstaltninger til ophævelse af drifts- og befordringspligter, som de vil iværksætte med hensyn til strækninger og transportydelser, som kan berøre handelen eller trafikken mellem medlemsstaterne. De underretter de andre medlemsstater herom.

(2) Såfremt Kommissionen anser det for formålstjenligt, eller hvis en medlemsstat anmoder derom, rådfører den sig med medlemsstaterne om de planlagte forholdsregler.

(3) Inden to måneder efter at meddelelsen i henhold til stk. (1) er indgået, afgiver Kommissionen en udtalelse eller en henstilling til hver i betragtning kommende medlemsstat.